ADHORTATIONES SANCTORUM PATRUM. LEGENDAE SANCTORUM. GREGORIUS MAGNUS. AUGUSTINUS. HIERONYMUS. EXPOSITIO MISSAE U. A.

Anfang 12. Jh. Seite 224v

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36543
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

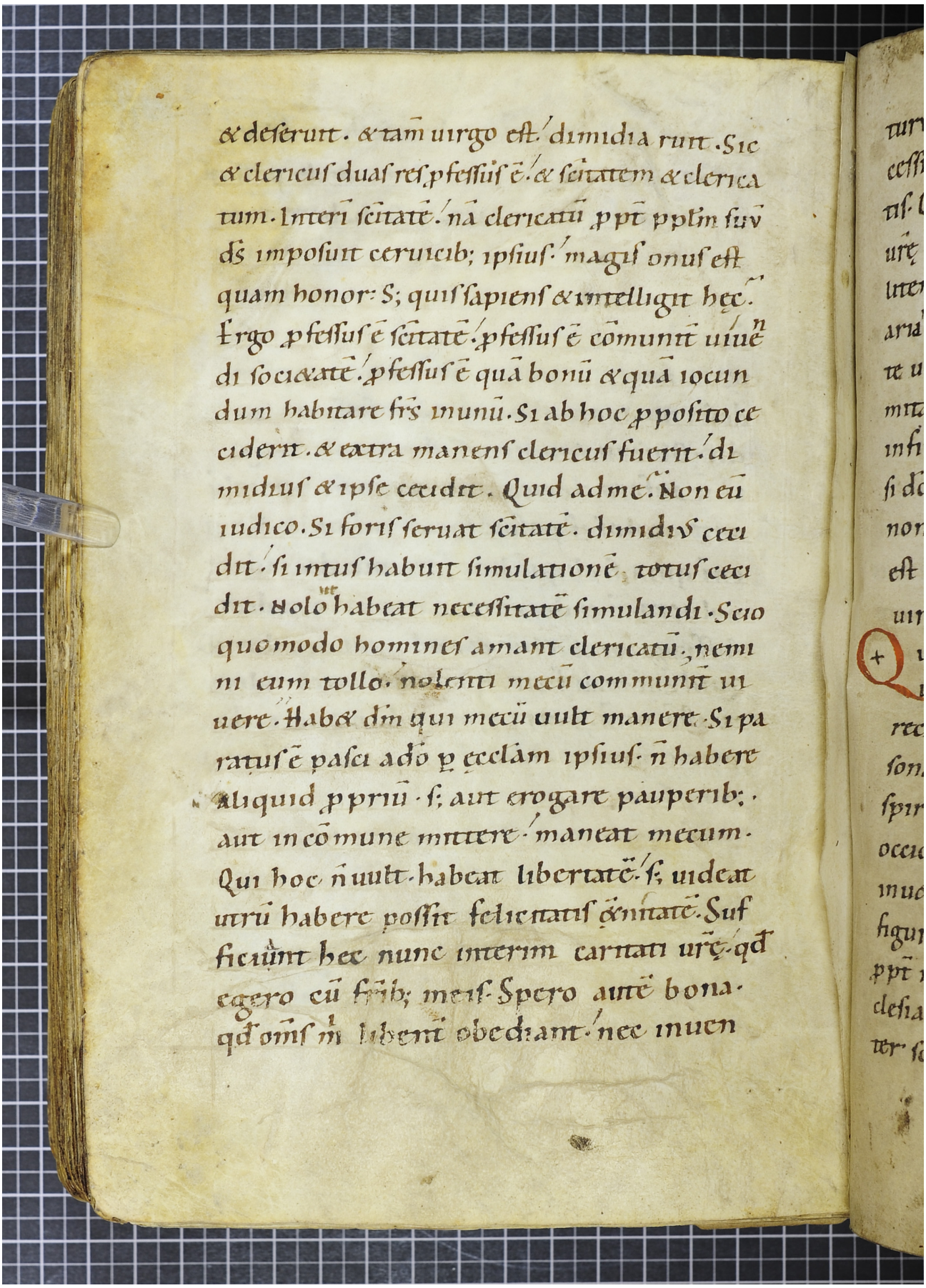

& deseruit. & tam̄ uirgo est. dimidia ruit. Sic
& clericus duas res ꝓfessus ē. & sc̄itatem & clerica
tum. Interī sc̄itatē. nā clericatū ꝓpt̄ ꝑplm̄ suū
ds̄ imposuit ceruicib; ipsius. magis onus est
quam honor: S; quis sapiens & intelligit hęc.
Ergo ꝓfessus ē sc̄itatē. ꝓfessus ē cōmunit̄ uiuēn
di sociatē. ꝓfessus ē quā bonū & quā iocun
dum habitare frs̄ inunū. Si ab hoc ꝓposito ce
ciderit. & extra manens clericus fuerit. di
midius & ipse cecidit. Quid ad me. Non eū
iudico. Si foris seruat sc̄itatē. dimidius ceci
dit. si intus habuit simulationē. totus ceci
dit. Nolo ut habeat necessitatē simulandi. Scio
quomodo homines amant clericatū. nemi
ni eum tollo. nolenti mecū communit̄ ui
uere. Habet dm̄ qui mecū uult manere. Si pa
ratus ē pasci adō ꝑ ęcclam̄ ipsius. n̄ habere
aliquid ꝓpriū. s; aut erogare pauperib;.
aut in cōmune mittere. maneat mecum.
Qui hoc n̄ uult. habeat libertatē. s; uideat
utrū habere possit felicitatis ęternitatē. Suf
ficiunt hec nunc interim caritati urę. qd̄
egero cū frib; meis. Spero autē bona.
qd̄ oms̄ m̄ libent̄ obediant. nec inuen